DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Doel XVIII. ZATURDAG den 30sten JANUARY, 1830. N.º [illegible]

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

DE Directeur ad-interim in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal wy in overweging hebben genomen:

Eerstelyk. Dat het kennelyk is het bestaan van een algemeen verbod in het moederland tegen het aannemen van donatien, legaten of dergelyken door Bestuurders of Administrateurs van kerken of armen kassen, zonder vooraf de toestemming van de bevoegde autoriteit daartoe te hebben verzocht en verkregen.

Tweedens. Dat een dergelyk algemeene maatregel in deze kolonie als noodig en raadzaam moet worden beschouwd.

Derdens. Dat deze maatregel van dien aard is dat dezelve onverwyld behoort in werking gebragt te worden.

Zoo is het dat wy hebben goedgevonden en besloten, onder nadere vereischte goedkeuring, vast te stellen, gelyk hierby wordt vastgesteld: dat geene kerkbestuurders en Administrateurs van kerken, armen of andere publieke kassen zullen vermogen giften of geschenken, onder welke benaming ook, en evenmin legaten of erfenissen aan de kerken of kassen onder hun bestuur, beheer of administratie [illegible] of vermaakt, [illegible] alvorens door hen de toestemming van Directeur in Rade van Policie zal zyn verzocht en verkregen, en welke toestemming niet zal verleend worden dan na dat het Gemeente Bestuur omtrent de zaak zal zyn gehoord.

Gearresteerd op Curaçao den 21sten January 1830, het 17de jaar van *Zyner* Majesteits Regering.

De Directeur ad-interim in Rade voormeld,

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

In kennisse van my,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad op Curaçao, den 25sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Algemeene Secretary te Curaçao, den 22sten January 1830.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie heeft aan de personen van Claude Estaquin Blanc en Daniel Dacosta Gomez de la Penha admissie verleend om het beroep van Makelaar op dit eiland uit te oefenen en hebben dezelve den vereischten eed in die betrekking afgelegd.

Ter ordonnantie,

W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 28sten January 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand January zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op poene als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,

De Secretaris van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

DE Administrateurs van het Garnizoen dezes eilands brengen mits dezen andermaal ter kennis van alle belanghebbende, die genen namelyk dewelken eenige rekeningen of pretentien van gedane leverantien met of zonder contract, ten behoeve van het Garnizoen, en ten laste der Administrateurs voormeld mogten hebben, gehouden zullen zyn zoodanige rekeningen ongekwiteerd in duplo, en op een half vel ordinair schryfpapier gesteld vóór of op den 1sten van iedere maand ten Kantore van den Kwartiermeester binnen het Fort Amsterdam, inteleveren, ten einde nog in de eerste dagen van die maand betaling te kunnen erlangen; terwyl almede de Echtgenooten van overledene Officieren aan dewelke pensioen of gratificatie is toegestaan worden verwittigd dat de Attestatien de Vita daarvoor uiterlyk op den 4den der eerste maand van het kwartaal zullen worden ingewacht en zoo vervolgens alle drie maanden geregeld; terwyl geene andere rekeningen of pretentien zullen worden aangenomen dan de zoodanigen als waarvan het model alhier is volgende.

Curaçao 1830. Den

De Administrateurs van het Garnizoen te Curaçao Debet

Aan ——————

Voor

Curaçao den 21sten January 1830.

Op last van de Administrateurs voornoemd,

De fungeerende Kwartiermeester,

J. M. VAN EPS, 1e. luit. adjt.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als speciale gemagtigden van Mevrouw Dewed. CORNELIS ENGELING, zullen op Maandag den 8sten February aanstaande by Publieke Opveiling op zeer voordeelige condition doen verkoopen: den opstal van een Huis, benevens verdere Afdakken, Gebouwen, Pakhuizen en Regenbakken, gelegen aan de Overzyde dezer Haven in de 4de Wyk No. 121.

G. VOS, Jr.

B. A. CANCRYN.

Den 28sten January 1830.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Testamentaire Executeur en Executricen over den Boedel en Nalatenschap van wylen Mevrouw Dewed. JOHANNES A. ENGELBRONN, zullen op den 8sten February aanstaande, by Publieke Opveiling doen verkoopen: den opstal van een twee verdiepings Huis en Gronden, &c. gelegen aan de Overzyde dezer Haven in de 2de Wyk No. 22.—Als mede eenige Meubelen, Huissieraden, &c.

B. A. CANCRYN.

JOHANNA E. MUYS.

MARGARITHA W. ENGELBRONN.

Den 22sten January 1830.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende door het Gouvernement geadmitteerd zynde als Beëedigd Makelaar, neemt de vryheid zyne diensten aan het Geëerde Publiek en aan zyne Vrienden in het byzonder, aantebevelen; kunnende zy zich van eene promte bediening verzekerd houden.

DANIEL DACOSTA GOMEZ DE LA PENHA.

Den 22sten January 1830.

Edictale Citatie.

OP speciale last en autorisatie van den HoogEd. Gestrengen Heer Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, en Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Brengt Mr. J. B. Gravenhorst, Commissaris van Policie, belast met het Publieke Ministerie, ter kennis van allen die het zoude mogen aangaan.

Dat eene gearmeerde brik, gevoerd door zekeren John Ure, op den 20sten October 1828, onder Buenosayrische vlag en onder den naam van Bolivar alhier binnen gevallen is; dat dezelve even als een koopvaardyschip eenige Koffers met drooge goederen ingeklaard heeft; dat kort na derzelver aankomst eene brik met name Coradina door dezelve bemagtigd onder eenen prysmeester mede deze haven binnen geloopen is; dat by vertooning der scheepspapieren der eerstgemelde nogthans suspicie ontstaan is dat dezelve op eene onwettige wyze was uitgerust geworden en derzelver voornoemde bevelhebber zich aan zeeroovery of daaraan geassimileerde daden zoude hebben schuldig gemaakt; dat een nader onderzoek dit vermoeden bevestigende, tegen den voornoemden bevelhebber ter zake zoo even vermeld, criminele proceduren gevoerd zyn, getendeerd hebbende tot oplegging der by de alhier bestaande wetten vastgestelde straf, confiscatie der voorz. gewapende brik en restitutie der aangebragte goederen en van het zoogenaamde pryswaartuig, als onwettig genomen en bemagtigd, aan de vorige eigenaars of derzelver regthebbende.

Dat hangende dezelve procedures zoo de voormelde [illegible] Coradina [illegible] uit kragte van een regterlyk besluit, by publieke opveiling verkocht zyn geworden.

Dat vervolgens eene condemnatoire sententie door den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie dezes eilands, dewelke in deze zaak kennis genomen heeft, op den 3den November 1829 gewezen is; dat uit krachte derzelve sententie de opbrengst der meergenoemde goederen, dewelke ingevolge het logboek of Journaal des voorzeiden kapers op den 6den September 1828 uit een Gentschen vaartuig met name Diana zouden genomen zyn, als mede het zuiver provenu van de brik Coradina dewelke ingevolge het voorz. logboek ten tyde der bemagtiging (den 18den July 1828) gevoerd was door Schipper —— [illegible] van Havana uitgevaren en bestemd naar St. Thomas op de kust van Afrika, moeten worden gehouden ten behoeve van de genen die volgens vigeerende handvesting regt of aanspraak daarop hebben en dien ten gevolge.

Doet de voornoemde waarnemer van het Publieke Ministerie aan allen en eenen ieder, zoo alhier te lande als elders wonende, adverteren, dat degenen die vermeenen mogten eenig regt, actie of pretentie te hebben op de voornoemde goederen als mede op de voormelde brik Coradina, gehouden zullen zyn dezelve hunne actie of pretentie, de zoodanigen alhier te lande wonende binnen den tyd van acht dagen en die elders wonende binnen den tyd van negen maanden, van heden afterekenen, aan den voormelden Commissaris van Policie belast met het Publieke Ministerie te komen op en aangeven.

DAGVAARDENDE.

De voorn. waarnemer van het Publieke Ministerie al de genen die deswege in gebreke mogten blyven, voor den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie dezes eilands, ten einde aldaar staande rolle hunne actie of pretentie met de behoorlyke verificatien van dien intebrengen, en zulks op poene dat tegen de non comparanten zal worden geprocedeerd by defaut en vonnis van [illegible] tot perpetueel silentium.

Aldus voor de eerste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 16den January 1830.

Den 25sten dito voor de tweede maal.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Accordeert met deszelfs origineel,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

DE Boekhouder Controlleur brengt ter kennis van hun die ten behoeve van het Algemeen Bestuur aan 'sRyks Magazyn leverantien doen, dat de Rekeningen daarvoor uiterlyk tot de 4den dag van ieder maand in duplo op het Kantoor van den Algemeene Magazynmeester zullen worden aangenomen; ook kan men den vorm der rekeningen zoo als dezelve voortaan behooren ingerigt te worden, op gezegd Bureau bezigtigen.

J. PH. BOSCH.

Den 29sten January 1830.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 29sten January 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd, De Secretaris van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

AANBESTEDING.

DE Administrateurs der Schuttery alhier zullen aan den minst inschryvende aanbesteden, de levering van Twaalf Honderd Ellen brume Platilie ten dienste der Schuttery voornoemd.

De genen die genegen zyn de voormelde hoeveelheid Platille te leveren, kunnen zich deswege aanmelden by besloten biljetten die, van heden af tot den 3den February aanstaande, uiterlyk te twaalf ure, op het Bureau van den Kwartiermeester binnen het Fort Amsterdam, moeten worden ingeleverd, vergezeld van het monster der Platille; en zal op den 5den daaropvolgende antwoord daarop ter voormelde Bureau worden gegeven.

De betaling zal geschieden met 2 pct. korting van den ingeschrevenen prys, ten behoeve van de kas van het Corps.

Op last van de voornoemde Administrateurs, De Kwartiermeester,

W. PRINCE Jr.

Den 29sten January 1830.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende zal op Maandag den 8sten der aanstaande maand February, vóór de Weeskamer alhier, by publieke Opveiling doen verkoopen:

Een Woonhuis, staande en gelegen in den hoek van de Bredo Straat, 1ste Wyk No 97.

Eene Schoener genaamd Louisa, met Inventaris; en eenige Tuin en Huisslaven.

FRANS ROJER.

Den 29sten January 1830.

Publieke Verkooping.

OP Maandag den 22sten February 1830: eene Plantagie genaamd Noordkant, liggende in de Oost Divisie 3de district; alsmede een party Ladiensche Slaven.

De bovengemelde Plantagie is echter uit de hand te koop; en voor verdere narigt en voordeelige konditie, gelieve men zich te vervoegen by de ondergeteekende

Weduwe ABM. PINEDO.

Den 28sten January 1830.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY.

25. golet Amable Maria, Sillé, Barcelona
29. bark Victoria, Tineo, Puerto Cabello

UITGEKLAARD—JANUARY.

23. golet Mary, Meinhardt,
—— Ranger, Smith,
25. bark Drie Gebroeders, Flemming,
brik Napoleon, Budd,
26. golet Mary, Rotjes,
29. —— Francis Ann, Price,
—— Abeona, Evertsz,

Verleden Maandag den 25sten dezer is Z. M. brik Panter, gekommandeerd door den kapitein luitenant Boys, van Suriname, laatst van St. Eustatius, aangekomen.

Op laatstleden Donderdag den 28sten dezer is alhier van Puerto Cabello aangekomen de Columbiaansche bark Victoria, gevoerd door schipper Mateo Tineo, welke de tyding heeft aangebragt, dat op den voorgaanden dag den 27sten des avonds, tydens derzelver vertrek, er vreugde bedryven plaats hadden door het aflossen van het geschut als anderzins, ter viering der verklaring van Maracaybo en Coro voor de afscheiding van het gouvernement, gelykvormig aan Caracas. Deze tyding is by expres aangebragt door de kolonels Celis, Hernandez van Coro en Delgado van Maracaybo.

Op den 13den dezer heeft men reeds te Caracas het reglement voor de verkiezingen der gedeputeerden voor het konstituerend kongres van Venezuela, hetwelk op den 30sten der aanstaande maand April in Valencia moet geinstalleerd worden, uitgevaardigd. In ons volgend nummer zullen wy uittreksels van dit reglement maken.

Wy zyn bewust der pogingen welke in Curaçao even aangewend om eenen raad daarte stellen, waardoor het gouvernement van Gen. Paez kon geregeld worden; doch al ie[...] vruchteloos geweest, want zoo dikwyls dat er tot dat einde in de volksbyeenkomst van den 24sten December voorstellen waren gedaan, zyn dezelven even zoo veel malen verhinderd geworden door den Advokaat Miguel Peña, Secretaris van Generaal Paez. Vervolgens, op den 13den dezer, heeft deze op eigen gezag een staatsbestuur voor Venezuela als natie daargesteld en benoemd voor het departement van binnenlandsche zaken, justitie en policie, den gemelden Advokaat Peña; voor het departement van finantie en buitenlandsche zaken, den Advokaat Diego Bautista Urbaneja; en voor het departement van marine en oorlog, den divisie Generaal Carlos Soublette. Wy vernemen dat dit dekreet zeer tegen den zin van het volk is, te meer wegens de benoemde personen.

De spoedige verkoop van een groot aantal exemplaren van het eerste deel der reizen van den Predikant G. B. Bosch, die alhier ontvangen waren; de menigvuldige aanvragen naar meerdere, de gedachte dat dit werk zoek eene ruime stof tot gesprekken alhier heeft opgeleverd, dit alles doet ons besluiten dat hetzelve alhier belangstelling heeft verwekt; wy denken dus den lezer geen ondienst te doen met de plaatsing der beoordeeling van hetzelve getrokken uit het *Algemeen Handelsblad* van den 14den October ll., te meer wyl vele menschen verlangend zyn te weten hoedanig dit werk in de vaderlandsche tydschriften zou beoordeeld worden.

In de gemelde beoordeeling volgen tot eene proef eenige uittreksels uit het geschiedkundige gedeelte van dit werk, die wy niet herhalen om dat zy den lezer genoegzaam bekend zyn, en zullen daarom maar alleen de aanmerkingen plaatsen.

BOEKBEOORDEELING.

Reizen in West-Indië, en door een gedeelte van Zuid-en Noord-Amerika; door G. B. Bosch, *Predikant, te Curaçao,* eerste Deel te *Utrecht*, by N. VAN DER MONDE, 1829.

Ziet daar, Landgenooten! u een werk aangewezen, dat wy onlangs in handen kregen, en u gaarne in deszelfs waarde geheel zouden trachten te doen kennen, ware het niet, dat zulks te uitgebreid zoude worden voor dit blad. Het is daarom, dat wy een verslag van het geheel zullen overlaten aan andere daartoe ingerigte tydschriften; en dat wy alleen eene kleine aanwyzing laten volgen omtrent het laatste, en voorzeker, ook in andere opzigten, niet het minst belangryke hoofdstuk:

OPKOMST EN VERVAL VAN CURAÇAO.

Belangryk is voorzeker de geschiedenis van zulk een klein en onvruchtbaar eiland, dat toch zulk een gewigtig aandeel had in de gebeurtenissen des tyds, voor elk; maar nog belangryker voor ons, Nederlanders, die hunnen geboortegrond tot het toppunt van grootheid zagen gevoerd, toen de wysheid der voorvaderen in de vryheid des handels, den steun van den staat, het geluk der inwoners zocht en vond; voor ons Nederlanders, die ook met de stormen van deze dierbare vryheid het Vaderland byna ten gronde zagen gaan. Toen sedert door de gelukkigste omwenteling, dit uitgezogene plekje gronds, het verzwakte hoofd eenigermate mogt opbeuren, en in dezen tyd weder verheffen, vonden wy toch dezulken onder ons, die hunne oogen sloten voor het onbedriegelyk geschiedboek, en zelfs de naweeën loochenden, welke zy nog ondervonden. Ziet hier nu nogmaals de ondervinding der eeuwen, de zekerste leidsvrouw, het pad aanwyzende tot geluk op een stuk gronds, dat zoo geheel overeenkomt met ons Vaderland, toen en nu, en slechts in grootte eenig verschil doet gevoelen. Ziet daarentegen in den bedroevendsten staat landen gebragt, die alles in hun voordeel hadden, wat hier in het nadeel scheen te wezen. Niets toch bezat *Curaçao* in deszelfs natuurlyke gesteldheid, wat rykdom kon aanbrengen.

De wyze, waarop de Hollanders te *Curaçao* den ganschen handel op *Venezuela* dreven, en dit land, als het ware, in dit opzigt, van deszelfs Moederland afsneden, heeft de Schryver in byzonderheden mede, die waarlyk voor Nederlanders alles belangryk zyn. Het gevolg toch was, dat groote rykdommen naar *Holland* vloeiden, en *Curaçao* tot eenen aanzienlyken trap van welvaart opklom, waarvan de Schryver een sierlyk tafereel ophangt.

Bekrompenzinnige staatsleden, die tegen reden en ondervinding aan den werkzamen geest des menschen toch altyd vruchteloos aan boeijen trachten te kluisteren; voor wie de gebeurtenissen, onder uwe oogen voorgevallen en nog aanwezig, vergeefsche lessen zyn; die toch zaagt, hoe de man des bloeds wel de duizende verminkten tot zwygen kon brengen, maar de lyn des handels, al liep die ook van Rusland tot in het hart van Frankryk, onder zyne oogen en langs zyne verwoestende legers, nimmer kon doorbreken; — wilt gy kiezen — hier staan de wegen aangewezen tot vernieling van land en volk en wegwerping van eigen geluk aan den eersten, die wys genoeg is, om het dierbaarste, dat gy met alle uwe krachten verstoot, aan te grypen; — hier ziet gy ook den weg tot voorspoed en bloei eens lands, wat niets uit zich zelf was, en tot verheffing van een volk, dat tot alles ongeschikt scheen. Gy kunt u tot weldoeners uwer volken maken, gy kunt uwe namen in zegenende gedachtenis overbrengen tot in den laten tyd der eeuwen. Gelukkig Nederland! dat toch nog wel het meerendeel der zulke kan aanwyzen; — gelukkig Nederland! dat eenen Vorst bezit, wiens daden het sprekendst bewys opleveren van den besten wil voor de ware belangen zyns volks. Mogten wy bergene ons land nog heden tot het gelukkigste hoekje van *Europa* maken, bysten behouden; mogten de ontrusttookers der tegenwoordige dagen, die het er zoo zeer op toeleggen, om Neerlands heil, dat hen een doorn in het vleesch is, door de krachtige stem onzer ware volksvertegenwoordigers bedwongen en tot zwygen gebragt worden. God geve ons volk dien besten geest, om, door te toonen, dat wy meer zyn dan werktuigen van domheid en dweepzucht, met onzen geliefden Vorst de handen in één te slaan tot verdryving van hen, die lachen zouden in ons ongeluk! Zoo blyve Nederland bloeijen. Zoo wyze men altyd op hetzelve als de plaats der volkswelvaart, der volksvryheid, des volksgeluk!

Wy moedigen den Schryver aan tot eene spoedige voortzetting van zynen voortreffelyken arbeid. De onderwerpen, wat lands en plaatsbeschryving, taal, zeden, gewoonten en gebruiken, bezigheid en godsdienst der bewoners, wat hunne ingevallen, enz. aangaat, zyn belangryk en laten zich met het grootste genoegen lezen, vooral daarom, dat de Schryver zich in zynen styl uitmuntend naar zyn onderwerp schikt, en daar, waar zulks voegt zoo wel hoogen ernst doet blyken als luim ten toon spreidt.— Taal en spelling zyn zeer goed; de uitvoering verdient allen lof; — met volle ruimte bevelen wy dus deze vruchten van een gezond Nederlandsch hoofd en wel geplaatst hart aan.

Onder de bezwarenissen die de Zuid Nederlanders of Belgen tegen het Nederlandsche gouvernement hebben ingebragt, behoorde de beschuldiging, dat de Noordelyke provintien in het stuk der belastingen bevoorregt waren boven de zuidelyke provintien van het ryk. Ter wederlegging dezer beschuldiging heeft de minister van finantien in eene der zittingen van de tweede kamer der Staten Generaal eene redevoering uitgesproken, waarin by betoogt uit officiele berekeningen, die door ieder lid der kamer konden worden geverifieerd, dat men tot bydrage der staatsbehoeften betaald in de zuidelyke provintien *f* 9. 20. en in de noordelyke *f* 15. 41. per hoofd. Hieruit blykt het dus, dat men in Belgien *f* 6. 21. per hoofd minder betaalt dan in Holland.

Even zoo belangryk als het is voor de ingezetenen der Nederlanden te weten hoeveel er aldaar per hoofd aan staatsbehoeften wordt betaald, is zulks ook voor die der koloniën dezes ryks, doch daar er nimmer navragen daaromtrent in de vergadering der Algemeene Staten schynen gedaan te zyn, zoo schynt het ministerie zulks ook niet publiek gemaakt te hebben.

In een onlangs in het licht verschenen werk, handelende over de Amerikaansche Staten, vindt men een *tableau statistique des etats et des colonies de l'Amerique* en 1826.—Onder het artikel der finantien bedroeg de jaarlyksche uitgave der kolonie Curaçao de som van *f* 175,175.—Indien deze opgave juist is, (zoo als wy gronden hebben te gelooven) en dat de schryver deze opgave van het Nederlandsche ministerie heeft verkregen, dan zou men het bovengemelde vraagstuk in dezervoege kunnen oplossen.

Het is bekend dat het getal der inwoners van Curaçao bedraagt 15.005, waaronder men hiervan de slaven, bedragende 6,280 [...], (wyl slaven in het koloniale stelsel niet voor personen doorgaan en geene belasting betalen) zoo blyft er eene bevolking van 8,725 personen over, die betaling doen; dit getal gedeeld in de gemelde som van *f* 175,175, zoo vertoogt men van

ƒ20, welke dus de som is, die hier in 1826 de ingezeten per hoofd betaalden.

De gezamenlyke jaarlyksche uitgaven van het Algemeene en het Gemeente Bestuur alhier zyn ons onbekend, en wy weten daarom niet of de komst van den Commissaris Generaal J. van den Bosch eene merkelyke bezuiniging aan het bestuur heeft te weeg gebragt, doch zoo groot kan de bezuiniging niet geweest zyn, of de ingezetenen van Curaçao betalen jaarlyks nog meer per hoofd dan die van Belgien.

Ten einde de Hollanders in een ongunstig licht te plaatsen, schilderden onlangs eenige Belgische dagbladen het noorderlyke gedeelte van Nederland af als eene uitgestrekte moeras, terwyl Belgien in hun oog een der schoonste landen der aarde was. Doch toen de minister hun had bewezen dat de Hollander meer aan de staatsuitgaven betaalde dan de Belg, bragten de Hollandsche dagbladen de Belgen onder het oog, dat zy, bewoners zulker heerlyke landsdouwen, begunstigd waren door het gouvernement boven de Hollandsche moerasbewoners en dat zy ondankbaar waren om zich over de regering te beklagen.

Indien dan de Belgen hunnen toestand met dien der ingezetenen van Curaçao vergelyken, dan hebben zy nog minder reden zich te beklagen over de belastingen.

Belgien heeft landbouw, fabrieken en koophandel.—Curaçao is eene uitgestrekte drooge en dorre klip, waar de landbouw onbeduidend is en waar hoegenaamd geene kunstvlyt bestaat. De ingezetenen dezer kolonie zouden hon dus ook kunnen aantonen dat zy reden van tevredenheid hebben door minder belastingen te betalen dan de dorre klipbewoners van Curaçao.

De oppositie party in Belgien bestaat gedeeltelyk uit de priesterparty, die vreest dat eene toenemende verlichting hen in hunne finantien zal benadeelen, want by de cleresey is het maar te doen om eene goede keuken en welvoorziene wynkelder te hebben en de godsdienst is van dit alles maar de leus. Het beste middel in hun oog om de verlichting tegen te gaan, bestaat om de Jezuiten de monopolie van het onderwys in handen te geven; en het andere gedeelte predikt Jakobynsche grondstellingen, zoo als het blykt uit de dagbladen die hunne organen zyn, bvb. *le Journal de la Belgique*, waarin de tirannen of koningsmoord wordt aangeprezen, als het eenigst middel om onderdrukte volkeren te redden, benevens de geheele omkeering van het gouvernement, wyl juist uit eene revolutie zich groote mannen verheffen, die het roer van den staat in handen kunnen nemen. Deze vreemdaardige partyen hebben de handen in een geslagen en maken eene Jezuitisch-Jakobynsche factie uit en wanneer zy hun oogmerk bereikt zullen hebben, zal hunne leus zyn: vryheid, gelykheid, broederschap; de alleen zaligmakende kerk of de dood!

Deze Jezuitisch-Jakobynsche factie schryft de tegenwoordige voorspoed en bloei van Belgien alleen toe aan den diepen vrede en aan de deugden der Belgen zelven, doch alle onheilen die in de Nederlanden voorvallen wyt deze factie aan het gouvernemen toe.

Volgens de *Courier des Pays Bas* is het de schuld van het gouvernement, dat er in het ryk op eene bevolking van ruim zes millioenen zielen 900,000 behoeftigen zyn, ook dat, er van tyd tot tyd eene diligence met passagiers in eene gracht stort, dat er zelfmoorden plaats hebben, dat er menschen uit behoefte omkomen enz.

In Curaçao zyn wy verre af om de bloei en welvaart van Belgien te genieten. In weinige jaren is deze kolonie zeer ten achter gegaan: alle standen zyn verarmd, de eigendommen zyn zeer in waarde gedaald; vele der grootste gebouwen uit de stad zyn onlangs te koop aangeboden, zonder dat er zich koopers hebben opgedaan, of men bood zoo vele honderd guldens voor dezelve als zy te voren aan duizenden hadden gekost; doch deze onheilen zyn niet toeteschryven aan het bestuur over de kolonie, maar aan de gebeurtenissen die in deze tyden in Zuid Amerika plaats hebben gehad. Van de zyde van den Koning ontspruiten voor ons niets dan bronnen van voordeelen. Z. M. onderhoudt hier eene land en zeemagt, welke ter bescherming der kolonie moeten dienen. Z. M. besteedt hier zeer aanmerkelyke sommen ter bevestiging van dit eiland, hetwelk een tweeledig nut voor ons heeft: het brengt geld in omloop en beveiligt ons in gevalle van oorlog tegen buitenlandsche vyandelyke aanvallen waarin de geschiedenis van Curaçao zoo vele noodlottige voorbeelden oplevert. Z. M. heeft eene kostbare Commissie herwaarts gezonden om zulke maatregels te nemen, die den handel kunnen doen herleven; de uitkomst heeft echter nog niet aan de verwachting beantwoord, doch de goede wil van den Koning blyft ons altyd een pand zyner liefde voor ons zyne overzeesche onderdanen. Door het volkomen vry verklaren der haven zyn buitenlandsche levensmiddelen en andere voorwerpen der consumptie veel goedkooper dan voorheen, toen er regten van derzelver invoering betaald werden.

Zoo wy dus onze onheilen aan de regering van den Koning wilden toewyten, (want gewonelyk worden de rampen die een land overkomen, door onnadenkende menschen aan deszelfs bestuur toegeschreven) zouden wy ons schuldig maken aan meerder ondankbaarheid dan de factie in Belgien. Zuid Nederland bevindt zich maar sedert weinige jaren onder het huis van Oranje, en er blyft nog vele verkleefdheid over aan die vreemde natien, die dit land meer dan twee eeuwen overheerd hebben, en van daar ook gedeeltelyk de ontevredenheid over hun tegenwoordig bestuur. Het bewind van het huis van Nassau over deze kolonie dagteekent zich reeds twee eeuwen, want het was onder het Stadhouderschap van een van 'sKonings voorvaders Fredrik Hendrik, dat Curaçao aan Holland werd gehecht.

Eene langdurige ondervinding heeft ons dus geleerd dat 'sKonings voorvaderen als opperbewindhebbere der W. I. Kompagnie, en de veertienjarige regering van den Koning altyd ten doel hebben gehad het welvaren van dit eiland te bevorderen, en deze gedachten behoeden ons dus voor eene verkeerde beoordeeling der zaken, waartoe de drang der omstandigheden ligtelyk aan aanleiding geven.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE COURANTEN.

's Gravenhage, Oct. 21.—Wy vermeenen wel geinformeerd te zyn dat men in Engeland op het spoor is van de dieven der diamanten van H. K. H. de Prinses van Oranje, en dat twee Engelsche Heeren, die een byzonder verhoor by Z. E. den Minister van Justitie hebben gehad, dit nieuws hetwelk zy van onzen Ambassadeur te Londen bekomen hadden, medegedeeld hebben. Des Ministers regter hand de referendaris *Muller* is ten gevolge van deze tyding met extra post naar Brussel vertrokken.

Wanneer men het vredesverdrag tusschen Rusland en de Porte, dat in het evenwigt der wederzydsche Europeesche Staten, eene volslagene omwenteling daarstellen zal, met aandacht doorloopt, wordt men al meer en meer overtuigd, dat de bepalingen van dit verdrag, nog veel verschrikkelyker gevolgen voor het Ottomanische ryk zullen naar zich slepen, dan men zich ooit daarvan had kunnen voorspellen.

De Gazetten Ministerielle van Frankryk maakt het onderstaande artikel bekend.

"De Souvereiniteit van *Dom Miguel* is door Spanje erkend. De Graaf *de Figuera*, Portugeesche Afgezant te Madrid, heeft deszelfs geloofsbrieven aan den Koning van Spanje ter hand gesteld, zoo als dan ook de Spaansche afgezant, de zynen aan den Koning van Portugal ter hand gesteld heeft."

Een heerlyk voorbeeld! De overweldiger ziet dus zyn werk bekroond, en alle wettige aanspraken worden met voeten getreden! . . . .

TURKYE.

In de Petersburgsche dagbladen wordt een byzondere brief uit het leger voor Schumla medegedeeld, waaruit blykt, dat er tusschen de Turksche Bevelhebbers in die vesting en den Generaal *Krassowsky* reeds zekere toenadering heeft plaats gehad, verscheidene dagen voor zy de tyding van het sluiten des vredes ontvangen hadden. Zoodra de Russische Bevelhebber onderrigt was geworden, dat er te Adrianopel onderhandelingen waren aangeknoopt, had hy namelyk begrepen, het noodeloos bloedvergieten zoo veel mogelyk te moeten voorkomen, en dien ten gevolge met verscheiden Turksche Officieren byeenkomsten gehouden, die wel over zaken van ondergeschikt aanbelang liepen, maar toch eene wederkeerige goede verstandhouding deden geboren worden. Op den 13den September was er in het Russische leger een bode uit Schumla aangekomen, die den Generaal *Krassowsky* tot het houden van een mondgesprek met *Hussein*-Pacha en met zekeren *Naschid*-Bey, die den Grootvizier zoude vertegenwoordigen, had uitgenoodigd. De Generaal had dit verlangen toegestaan, en zich nog dienzelfden dag, op eene vooraf bestemde plaats, met de beide genoemde Turken, eenen geruimen tyd onderhouden. Zy hadden openhartig verklaard, dat zy sedert lang geene tydingen van de andere zyde des Balkans ontvangen hadden, en dus van den Russischen Bevelhebber wegens den staat der onderhandelingen en de voortgangen der Russische krygsbenden iets naders wenschten te vernemen. De Generaal had hun wegens het eerste punt geantwoord, dat hy zelf daaromtrent slechts weinig wist, en hen overigens de jongste overwinningen der Russen en de vereeniging van derzelver land-en zeemagt doen kennen, onder byvoeging, dat zyne landgenooten, volgens zyne overtuiging, binnen weinige dagen voor de poorten van Konstantinopel zouden verschynen, indien de vrede niet spoedig gesloten wierd. *Hussein* Pacha en *Naschid*-Bey hadden zich daarover geenszins verwonderd, maar integendeel te kennen gegeven, dat, na al het gebeurde, en inzonderheid na het edelmoedig gedrag der Russen omtrent de vreedzame landbewoners, wel geen ander einde van den tegenwoordigen oorlog te verwachten was. Zy zouden ook by die gelegenheid hunne byzondere hoogachting van den Russischen Keizer hebben aan den dag gelegd, en *Hussein*-Pacha zoude zelfs, terwyl hy den Generaal *Krassowsky* by de hand vatte, in geestvervoering hebben uitgeroepen: , Wy aanbidden uwen Keizer; wy vergoden hem! By het einde van het gesprek had *Hussein* half schertsend te kennen gegeven, dat hy gebrek aan hooi voor zyne paarden had, en de Generaal had hem daarop toegezegd, dat hy hem eenen voorraad daarvan zoude toezenden.

Toen vier dagen daarna de tyding van het sluiten des vredes in het Russische leger aankwam, was de Generaal *Krassowsky* zelf naar Schumla gereden, om daarvan aan den Grootvizier kennis te geven. Zyne aankomst had zoo wel onder de krygslieden als onder de ingezetenen van Schumla groote vreugde verwekt. De Grootvizier was vervolgens op den 20sten September, door *Hussein*-Pacha en een aanzienlyk gevolg verzeld, by het dankgebed tegenwoordig geweest, hetwelk ter gelegenheid van het sluiten des vredes in het leger van den Generaal *Krassowsky* gehouden was geworden.—Ook hadden deze Turksche Bevelhebbers met blykbare belangstelling de Wapen-oefeningen van het Russische huzarenregement, dat den naam van onzen Kroonprins draagt, als mede die van een bataillon voetvolk en van eene kompanie rydende artillerie bygewoond.

Over sommige buitengewone, sterke en vleyende uitdrukkingen, waaraan de Russische briefschryver nog al veel schynt te hechten, zal men zich minder verwonderen, wanneer men om den Oosterschen styl in het algemeen denkt, en voorts om de benaauwde [illegible] waarin dat gedeelte der Turksche krygsbenden [illegible] geruimen tyd lang bevonden heeft.

ROTHCHILD, KONING DER JODEN.

Het geloof der Kinderen Israëls aan de woorden harer profeten is niet ydel bevonden. SALOMON's Tempel zal in deszelfs luister herbouwd worden. De Baron ROTHSCHILD, wien men te laste legde, dat hy eene reis naar Romestad, om het geloof zyner Vaderen te gaan afzweren, is die stad slechts doorgetrokken om zich naar Constantinopel te begeven, alwaar hy eene Geldleening met de Porte onderhandelt.—Wy hebben uit echte bronnen, dat de Baron ROTHCHILD zich verbonden heeft den Sultan de verbazend groote som van 350,-000,000 piasters, in drie termynen, zonder interest voor te schieten, onder voorwaarde dat de Sultan zich verbinden zoude aan hem Baron ROTHCHILD voor zich en zyne nakomelingen, ten eeuwige dage af te staan, de heerschappy over Jerusalem en het grondgebied van het oude, door de twaalf stammen bewoonde grondgebied van Palestina. De Baron is voornemens om, wanneer hy Koning van Israel zal zyn, aan, over den aardbol verstrooide, ryke Joden gedeelten van dit heerlyke schoone Land af te staan, alwaar hy voornemens is, heerlykheden te stichten, en aan hetzelve, zoo veel mogelyk, deszelfs aloude heilige wetten en kostumen weder te geven.

Zoo zal dan ABRAHAMS Zaad weder een Vaderland hebben! Alle vrienden der menschheid moeten zich over deze heugchelyke gebeurtenis verblyden. De arme Joden zullen niet langer de slagtoffers der verdrukking en wederregtelyke verguizing zyn. Eere zy den grooten Baron ROTHSCHILD, die een zoo edel gebruik van zyne schatten maakt!

Daar dit nieuw Koningryk ook eene armee dient te hebben, zyn er maatregelen getroffen om de overblyfselen van het, onder Koning LODEWYK, in Holland opgerigte Joden-Betaillon en de vervolgens onder het Napoleontisch bewind als soldaat gediend hebbende Joden, weder te verzamelen en tot een korps te organizeren. De helden onder hetzelve die den 14den Juny 1815 met eenige caissons en artillerie-voorwagens de poorten van Breda inrenden met het alarm dat "Brussel aan de Franschen was overgegaan," zoo als ook de vlugtelingen uit Woerden, toen men er aan eenen terugkeer der Franschen dacht, zullen tot stafofficieren by gezegd korps worden aangesteld. Overigens zullen ook alle Hebreërs, die in de onderscheidene vakken van Lands-of Stadsbestuur van het voormalig Koningryk Holland, geplaatst zyn geweest, ook hooge regeringsambten in het Koningryk Jeruzalem bekleeden, en de reiskosten derwaarts zullen hun vooruit betaald worden.

Arrived on Thursday last the 28th inst. from Puerto Cabello, the Colombian sloop Victoria, Mateo Tineo master, bringing intelligence that on the preceding day, the 27th, in the afternoon, much rejoicings had been displayed in that place and guns were fired on account of the pronunciation of Maracaybo and Coro, equal to that of Caracas, which had been received by express by Colonels Celis and Hernandez from Coro, and Delgado from Maracaybo.

In Caracas the regulation for the elections of Deputies for the Constituent Congress of Venezuela, which shall be installed in Valencia on the 30th of April next, had been issued on the 13th inst. In our ensuing nummer we will make extracts of this regulation.

We are assured of the effort made in Caracas for the establishment of a council by which the government of General Paez might have been regulated, but fruitless, because as many time the project had been proposed in the meeting of the 24th of Dec., as often it had been interrupted by Dr. Miguel Peña, Secretary to Gen. Paez. Consequently on the 13th inst. he has of his own accord decreed a ministry of state, for the dispatch of public business in Venezuela as a nation, and appointed the said Dr. Peña for the home department, and that of justice and policy; Dr. Diego Bautista Urbaneja for the department of finance and foreign affairs; and the General of Division Carlos Soublette for the marine and war department. This decree has been issued much against the will of the people, the more so, on account of the persons nominated.

Mengelingen.

SPANJE EN ZUID-AMERIKA.

Volgens de jongste berigten uit Havanah, brengt Spanje eene legermagt ter been, om op de Mexicaansche kusten eene landing te doen, en de voormalige koloniën weder te bemagtigen. Mogt deze expeditie werkelyk plaats grypen, dan ontstaat de vraag: of er hoop zyn kan, dat deze krygstogt eenigermate welslagen zulle? welke daarvan de gevolgen kunnen zyn? en hoe de onderneming op de kolonisatiebelangen van geheel Europa werken zal?

Indien Spanje, toen het nog zich in het volle bezit zyner Magt bevond, en door middel eener gevestigde, door de Geestelykheid en de Spaansche Grond-eigenaars ondersteunde, regering werkzaam was, niet vermogt aan elk der byzondere Amerikaansche Staten, by het uitbreken der omwenteling, tegenstand te bieden, hoe zal het dan thans de vereenigde pogingen der gezamenlyke Republieken wederstaan? of zouden zy niet vereenigd werken, zoodra zy slechts van eenen Spaanschen inval hooren, en begrypen dat hare roemryk bevochten onafhankelykheid bedreigd wordt? Onmiddelyk zullen zy, dewyl hare zaak eene gemeenschappelyke zaak is, hare innerlyke oneenigheden byleggen, en den gemeenen vyand eene geduchte reuzenkrachtige Magt tegen stellen. Spanje is het eenige land, hetwelk, trotsch op de herinnering van eenen glorievollen vóórtyd, de gewigtige en geregte zaak van Amerika in twyfel trekt, en van eene herovering droomt. Telt niet Amerika de Staatkundigen, de Kooplieden, en de verlichtste, geleerdste, meest invloed uitoefende Mannen onder deszelfs verdedigers? Wie zyn, daarentegen deszelfs vyanden? De Monopolisten in Cadix en Havanah, de uit het Westelyk vasteland verbannen Spanjaarden, en eene bende geestdryvende, van kindsbeen af aan de schandelykheden der dwingelandy en van het bygeloof gewende, partywoeders. De zaak van Amerika is de zaak der menschelykheid en der geregtigheid, die in de nieuwere wereld, eeuwen lang, door inquisitische Staatkunde en kolonisatiedwingelandy met voeten getreden werden; ja, zy is de ware triumf der Handelsvryheid, en der menschveredeling. Om eenig waar denkbeeld van de uitkomst der gezegde strydvermeuwing aan te geven, moeten wy in een kort overzigt den toestand van Spanje en dien van Amerika bloot leggen, als ook de middelen tot den wederstand, en het innerlyke wezen der verdediging naar buiten.

Het Spaansche ryk is het offer van de eigenbaat van deszelfs Koningen, van de geestdryvende partywoede, van de drieste onkunde van deszelfs bevolking, en van den verderfelyken invloed van het nog bestaande leenroerig stelsel. Deze ongelukkige natie ligt tusschen regeringloosheid en ellende verdeeld; en wordt door kleine tyrannen uit de heffe des volks beheerscht, en nergens zyn de grondstoffen eener welingerigte, wélgevestigde regering voorhanden. Het Hof is de schouwplaats der laaghartigste trekken van ellendige fortuinzoekers en kwalykgezinde gunstelingen; de Ministers worden onophoudelyk verwisseld, en sommigen worden, zoodra zy afgezet zyn, weder benoemd; hun ontbreekt de noodige geestkracht om hunnen Heer rondborstig de waarheid te zeggen, en hem de verdwaasheid van eene krygsonderneming onder het oog te brengen, die voor het staatsbelang eene zoo heilloozе strekking heeft; de wetten worden niet gehandhaafd, de schatkist is uitgeput, de krygslieden verhongeren en gaan met lompen gedekt; de wapentuig huizen en de haven zyn ledig.— In dezen beklaaglyken toestand kan Spanje niet hopen Amerika weder te veroveren, hetwelk door het vuur der wedergeboorte bezield, door den roem van vroegere zegepralen gesterkt, en nog altyd van eenen revolutionairen geest tegen deszelfs voormalige Overheerschers doordrongen is.

Welk eene waanzinnigheid? Spanje was in geen der vroegere tydperken zoo zeer verneederd als tegenwoordig; de thans over dat land gekomene armoede en nietigheid zyn de gevolgen der halstarrig doorgedrevene verkeerde Staatkunde, in verband met volksonkunde en bygeloof. Door de bekrompenzinnige berekeningen dezer Staatkunde werden de wezenlyke belangen des volks, de welvaart der eilanden Cuba en Portorico en die der Philippische eilanden aan ydelen trots opgeofferd; en in stede van uit den stryd met de Nederlanden ervaring te trekken, instede van de bewonderenswaardige Staatswysheid van Groot-Brittannië na te volgen, met welke dit ryk in 1783 de onafhankelykheid van Noord-Amerika, erkende, welk voorbeeld Frankryk, in 1820, opzigtelyk het eiland St. Domingo volgde, volhardt het kabinet van Madrid met hardnekkigheid in de voortzetting der vyandelykheden, die voor den Handel en voor de nog overig blyvende Spaansche Koloniën, voornamelyk voor het eiland Cuba, nadeelig zyn. Havanah wordt als de stapelplaats van zoodanige Europesche goederen beschouwd, die men alleenlyk op het vaste land van Amerika met voordeel afzetten kan, en daarom is iedere oorlog, die eene onderbreking der gemeenschap te weeg brengt, voor den Handel en voor de welvaart van Cuba verderflyk. Wanneer dit eiland, tydens het stilstaan van den Handel, aan jaarlyksche inkomsten 6 millioenen piasters oplevert, hoeveel zoude het dan niet opbrengen, indien het met deszelfs naburen in vrede verkeerde. Tot welk doel worden thans de inkomsten van het eiland Cuba aangewend? om eene landmagt van 15000 man, (dat is drie malen meer troepen dan de Vereenigde Staten onderhouden,) en eene talryke vloot te bezoldigen, ten einde de vreedzame bewoners van Havanah te onderdrukken; om eene menigte policie-beambten, quasi ter beschutting van derzelver eigendom, te betalen; maar die al wat mogelyk is in het werk stellen om de, in hunne harten verborgen leggende zucht tot onafhankelykheid te verstikken. Zoude het voor Spanje niet beter zyn, de dwaze, ongeregte aanmatiging op eene herovering ten eenenmale te laten varen, en het belang van alle partyen door het erkennen der onafhankelykheid te bevredigen? De Handeldryvende wereld laat er zich weinig aan gelegen liggen, of Koning Ferdinand uit zyn eiland Cuba eenige voordeelen trekke of niet; of hy zyner nationale schatkist, den Handel der Spanjaarden of der welvaart van Cuba schade aanbrenge. Zoo lang zyn staatkunde zich tot dit eiland beperkt, en het kolonisatie-stelsel van grootBrittanje, van Frankryk of van de overige Europesche Mogendheden niet benadeelt, is er geene beweeggrоaak tot eene tusschentreding, en niemand heeft het regt hem te dwingen anders te handelen. Hy speele zynen rol, zoo als hem dit goed dunkt; maar wanneer hy, aangevuurd door de valsche berigten der uit Mexico en Columbia verjaagde Spanjaarden, in toorn opvlamt, en de wapenen aangrypt, om op het Amerikaansch grondgebied aan te vallen, en hy daardoor eenen kryg ontsteekt, die het algeheele verlies van Cuba en Portorico, en eene volslagene verandering der koloniale aangelegenheden tot eindgevolg zal moeten hebben: worden alsdan Engeland en Frankryk niet opgeëischt, om tusschen beide te treden? hebben zy in dit geval niet nog nadrukkelyker beweegreden, dan de Franschen hadden, toen zy, ten jare 1823, in Spanje binnenrukten? Vordert niet tegenwoordig de regtvaardigheid even dringend de tusschenkomst in de Amerikaansche zaak, als zy vroeger eene tusschentreding in de aangelegenheden van Griekenland eischte, toen de drie verbondene Mogendheden, krachtens het Londensch Tractaat van July 1827, het op zich namen, om Turkye tot het erkennen van Griekenlands onafhankelykheid te dwingen?

Dit vraagstuk ligt thans der wereld voor oogen, en kan niet opgelost worden, zonder den tegenwoordigen staat van Amerika te onderzoeken.

Een krygzuchtige geest heeft Zuid Amerika aan deszelfs heerschappy onderworpen, en rigt in Buenos-Ayres, Chili, Guatimala, Peru, Columbia, en Mexico eene reeks van wanordelykheden, burgerlyke oorlogen, en krygshaftige bewegingen aan. De ongebondenheid van het soldatenwezen heerscht overal, en de daardoor geboren wordende regeringloosheid voedt en onderhoudt zich onder de verwoesting en het onheil, welke het te weeg brengt. Welk is de oorspronkelyke grondkracht van al dit kwaad? De halstarrigheid van Spanje in deszelfs weigering, om de onafhankelykheid der Amerikaansche Republieken te erkennen, die haar noodzaakt eene vyandige stelling te behouden, in welke zy zyn en blyven, zoo lang hun gemeene vyand van eene landing droomt. De oorlog met Spanje is het werktuig, hetwelk de aanvoerders der partyen bezigen, om groote staande legers op te rigten, de staatsambten in bezit te nemen, het volk te tiranniseren, zich de dictoriale magt aan te matigen, buitengewoon gezag uit te oefenen, en revolutionaire wetten te geven, welke, volgens hen, tot handhaving en steun der onafhankelykheid onvermydelyk zyn. Valt de oorzaak weg, dan moeten, als een natuurlyk gevolg, ook de werkingen ophouden. Erkent Spanje de onafhankelykheid van het Zuidelyk Amerika, dan worden die legers ontbonden, en alle beroeringen en omwentelingen zyn op ééns gedempt.— Het leger was, en is de bewerker van alle deze beroeringen en omwentelingen, de krygszuchtige geest, zoo zeer verderfelyk voor den inwendigen bloei en de innerlyke welvaart des lands, is het juist, die het meest bydragen zal, om iederen Spaanschen inval een geducht bolwerk tegen te stellen. In het oogenblik, waarin zich het gerucht verspreidt dat de *Godos* en *Guchupines* dreigen eene landing te doen, zal alle regeringloosheid ophouden, en alle andere oneenigheden zullen plaats maken voor den ingewortelden haat, welken men tegen de voormalige onderdrukkers koestert; en dewyl eendragtelyke liefde voor onafhankelykheid en vryheid boven alles heerscht, zullen ook alle partyen en klassen der maatschappy zich tot verbitterde tegenweer aaneensluiten. De onder de Amerikanen heerschende, revolutionaire geest is toereikende om hen onoverwinnelyk te maken, zonder nog zelfs hunne middelen tot verdediging, en de hinderpalen, die iedere indringende legermagt aan de ongezonde kusten en in de bergachtige landstreken tegenstreven, in aanmerking té nemen.— Maar wy willen, voor een oogenblik eens stellen, dat Spanje de schuld der Cortes erkent, en in Londen lieden vindt, die aan dat land een voorschot van 100 millioenen piasters verstrekken, om het in staat te stellen, Mexico te heroveren, en 40,000 man op de kusten van Vera-Cruz te ontschepen; wyders, dat deze troepen tot voor de stad Mexico zegevierende voortrukken; dat zy van deze hoofdstad bezit nemen, en alles weder zoodanig hersteld wordt, als het ten tyde van Koning Apodaca (in 1820) bestond—zouden dan de Spanjaarden in staat zyn zich in het land te handhaven? zouden zy thans de ondersteuningmiddelen ontmoeten, welke vroeger dagen hun aanboden? hebben zy thans eene, gestadig door Spanje versterkte, heirmagt? eene regtbank der Inquisitie? allerwege in hunne dienst aangestelde Spanjaarden, en, aan het Moederland verknochte, Amerikanen, zoo als voorheen? Indien Spanje's Gouvernement, met alle deze middelen, niet vermogt den stroom der beschaving en het verlangen naar bevryding te stuiten, welke een Bravo, een Vittoria, een Guerrero, een Rayon, een Scraño, een Andaya, en zoo vele anderen, roemvol ondersteunden, wat zullen zy dan tegenwoordig aanvangen, daar hen alle opgemelde hulpmiddelen ontbreken; Indien het den voorvechteren der vryheid, ongeacht alle voordeelen welke Ferdinand vroeger bezat, gelukte zyne legers te verslaan, wat zullen zy dan niet vermogen, nu zy gebieders des lands zyn, en over de geheele sterkte der, voor hunne heilige zaak eendragtelyk gezinde, natie te beschikken hebben? thans, nu 60,000 Spanjaarden, die onder hen woonden, verdreven zyn.—Hunne verdryving verhoedt, dat zy, zoo als andere waarschynlyk het geval zyn zoude, door hunnen rykdom en invloed hunnen voormaligen Heer, den Koning Ferdinand, ondersteunen kunnen.

Het gevaar, aan hetwelk de Mexicanen blootgesteld waren, terwyl zoo vele Spanjaarden in hun Land woonden, billykt hunnen maatregel, en bewyst hoe verstandig zy handelden, toen zy de wet tot hunne verbanning doordreven, waardoor zy verhinderden dat de vyand, by eenen inval, in het land bystand en aanhangers konde vinden. Welke Amerikaansche Staat zal zich tot een verbond met Spanje in willen laten? Geen één! terwyl Mexico, sedert 1823, met Columbia tot Houw en Trouw is verbonden; Guatimala is Mexico's natuurlyke bondgenoot, en St. Domingo (Haïti) zal als de nood het vereischt, hulp en bystand verleenen. Mexico, Guatimala, en Columbia vormen gezamenlyk eene massa van 12 millioenen inwoners, opgewekt voor de zaak der onafhanklykheid en vryheid, krygshaftig geworden door de werkingen der revolutie, allen bezield door denzelfden geest van afkeer en haat tegen Spanje. Wat zullen zelfs 40—50,000 van Ferdinand's bezoldelingen tegen deze Massa van heldenmoedige Vaderlandsverdedigers uitrigten?! De inval der Spanjaarden in Mexico zal de Mexicanen voor de toekomst nog voorzigtiger maken; zy zullen daardoor leeren inzien, dat, indien zy geen oogenblik rust genieten konden zoo lang één enkele Spanjaard onder hen leefde, zoo ook hunne toekomende welvaart niet verzekerd is, zoo lang de standaard der vryheid niet op het eiland Cuba waait, of zoo lang niet Ferdinand het staatkundig bestaan der nieuwe Staten van Amerika, onder Guarantie van Engeland en Frankryk, erkent. Gedurende de jaren 1825 en 1826 beraamde Mexico's regering eenen aanval tegen het eiland Cuba, maar uit staatkundige inzigten, en uit involging jegens Engeland, kantte zich het congres tegen de plannen van de uitvoerende Magt, vermits men de nadeelen vóórkomen wilde, die onvermydelyk een dergelyke aanval voor de belangen van het Europesch Kolonisatie stelsel zoude na zich gesleept hebben. Dringen de Spanjaarden in het gebied der Mexicanen door, dan vordert hunne zelfverdediging, dat zy van hunne ligging party trekken, die het hun gemakkelyk maakt op Cuba te landen.— Werpen wy eenen blik op de kaart, zoo vinden wy, dat er slechts een zeer klein afstand tusschen Kaap Catoche en Kaap St. Antonio ligt, en dat de togt in 30 á 40 uren gedaan kan worden. Boyer kan van Haïti in weinige dagen hulp naar Punto Maizi, dat westelyke, door de Spanjaarden geheel en al veronachtzaamde, gedeelte van het eiland Cuba, zenden, alwaar overvloed van rundvee voorhanden is, en een leger deszelfs onderhoud vindt. Bolivar kan zyne dappere kustvaarders van Carthagena, Maracaibo en Laguayra naar Cuba's zuidelyke kust afdeelen. De transportschepen, welke men benoodigd heeft, kan men gemakkelyk in New-York vinden, en ofschoon de vloot, welke La Borde aanvoert, voor het eiland Cuba van veel belang is, zoo is zy echter niet berekend, om de, door Columbia en St. Domingo ondersteunde, Mexicanen van eene landing op Cuba, terug te houden; wy voegen nu tot dit alles, nog de regtvaardigheid der zaak, en de tooverkracht der vryheid, in een land, alwaar slaverny plaats grypt. Cuba telt 400,000 slaven, 200,000 vrye kleurlingen en vrye zwarten, en 200,000 kreolen (Guajiros) en Spanjaarden.— Kan eene zoo vermengde bevolking eenigen twyfel overlaten, of eene opwekking tot volksopstand gevolg zoude hebben? Maar, wie kan de rampen berekenen, welke eene dergelyke overwinning zoude kunnen veroorzaken? Kan Cuba niet een tweede St. Domingo worden? Is het niet te duchten, dat de vryheidszin ook naar Jamaica, Martinique, en Guadeloupe zal overslaan? Eischt de voorzigtigheid niet, eene dergelyke gebeurtenis te vóórkomen terwyl het nog tyd is? De zeemogendheden, die op de Antilles bezittingen hebben, behooren deze bedenking nimmer uit het oog te verliezen. Een Spaansche inval op het Amerikaansch vasteland stelt hunne bezittingen aan de gezegde gevaren bloot, en deze beweegreden alleen magtigt hen, zich in eenen kryg te mengen, welken Spanje zonder de geringste hoop onderneemt, en die waarschynlyk met het volslagen verlies van Cuba en Portorico, en met de opwekking tot opstand der Antilles eindigen zal. Spanje is door overmaat van willekeurige overheersching, en een slecht regeringstelsel voor het beschaafd Europa verloren. Amerika, door overmaat van vryheid opgewonden, en door regeringloosheid geteisterd, wordt in deszelfs bloei en voortgang terug gehouden. De oorlog dwingt de Staten van Amerika, om de fondsen, welke zy bestéden moesten om hunne buitenlandsche schulden te betalen en hun krediet op te houden, tot de betaling hunner legers aan te wenden. Ziedaar eene tweede magtige beweegreden om het Kabinet van Madrid op de loopbaan der beschaving terug te dwingen, en het tot het erkennen van de onafhanklykheid der nieuwe Staten van Zuid Amerika te noodzaken.